

Goigs de Sant Pere

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Església de Sant Pere. Plaça de l'Església s/n, 08458, Sant Pere de Vilamajor.
Alçada: 305 m

Coordenades:

Latitud: 41.68416
Longitud: 2.38811
UTM Est (X): 449075
UTM Nord (Y): 4614891

Classificació

Número de fitxa 08234-181
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ja no es canten.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Sant Pere de Vilamajor](#)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dl., 30/11/2015 - 01:00

Descripció

Els Goigs de Sant Pere, patró del poble de Sant Pere de Vilamajor, es cantaven durant l'ofici religiós que es celebra el dia de la seva festivitat, el dia 29 de juny, durant la Festa Major.

La lletra és tal i com segueix:

Puix sou príncep de l'Església
i les claus del cel teniu,
Sant Pere, deu-nos la glòria
en el cel que posseïu.

En el col·legi sagrat
us cridava el Redemptor.
Deixeu les xarxes de grat
perquè Déu us tocà el cor.
Vós seguíreu el Senyor
amb un amor intensiu.
Sant Pere, deu-nos...

Confessàreu vehement
quan us demanà el Senyor:
"Què diuen de mi la gent?"
No ho podíeu dir millor:
"Que Vós sou el Redemptor,
Jesucrist, fill de Déu viu".
Sant Pere, deu-nos...

La santa confessió
de tothom fou admirada,
i pel diví Redemptor
tot seguit recompensada,
perquè amb dolcíssim amor
davant els companys us diu:
Sant Pere, deu-nos...

Durant la nit tenebrosa,
mentre el Redemptor seguíeu,
cosa us fou molt enutjosa
jurar que no el coneixíeu.
Però quan el gall sentíeu
amb quin plor no us consumiu!
Sant Pere, deu-nos...

En una cova estiguéreu
propet de l'hort, amagat,
i ja enlloc no apareguéreu
fins que Ell fou crucificat,
en plor del vostre pecat
d'haver negat el Déu viu.
Sant Pere, deu-nos...

Després de martiritzat,
com Jesucrist, que imitàveu,

vareu ser crucificat.
Cap per avall us quedàveu
i clavat així miràveu
el món redreçat i altiu.
Sant Pere, deu-nos...

Ja que els veïns de Sant Pere
us tenen per advocat
i en tot treball i fatiga
sempre els heu ben conhortat,
guanyeu-los la sanitat
de Jesús, fill de Déu viu.
Sant Pere, deu-nos...

Puix que esteu ben enlairat
en el cel que posseïu,
obriu-nos el de bon grat
amb les claus que vós teniu.

Història

L'origen dels goigs es troba en els cants litúrgics llatins del segle XII, destinats a lloar els goigs terrenals de la Mare de Déu.

Al segle XIV, es varen traduir als diferents idiomes romànics, per tal de popularitzar-los. Els goigs més antics de Catalunya són del segle XIV.

Des del segle XV, els goigs varen començar a lloar advocacions marianes concretes, i posteriorment, els Sants i Jesucrist. A partir del segle XVI, es varen imprimir i divulgar per les esglésies, santuaris i ermites d'arreu dels Països Catalans.

Al segle XVIII va quedar fixat el format d'impressió dels goigs: in folio, encapçalats per la representació de l'advocació, el text distribuït en dues o tres columnes i l'oració final, tancat tot dins una orla.

GOIGS DEL GLORIÓS PRÍncep DELS APÒSTOLS

QUE ES VENERA A
DE SANT PERE

Paix sou príncep de l'Església
i les claus del cel teniu,
sant Pere, deu-nos la glòria
en el cel que posseiu.

En el col·legi sagrat
us cridava el Redemptor.
Deixeu les xarxes de grat
perquè Déu us tocà el cor.
Vós seguïreu el Senyor
amb un amor intensiu.

Sant Pere, deu-nos...

Confessàreu vehement
quan us demanà el Senyor:
«Què diuen de mi la gent?»
No ho podieu dir millor:
«Que Vós sou el Redemptor,
Jesucrist, fill de Déu viu.»

Sant Pere, deu-nos...

La santa confessió
de tothom fou admirada,
i pel diví Redemptor
tot seguit recompensada.

perquè amb dolçíssim amor
davant els companys us diu:

Sant Pere, deu-nos...

Durant la nit tenebrosa,
mentre el Redemptor seguïeu,
cosa us fou molt envejosa
jurar que no el conèixeu.
Però quan el gall sentíeu
amb quin plor no us consumíeu!

Sant Pere, deu-nos...

En una cova estiguéreu
propet de l'hort, amagat,
i ja enllac no apagareu

L'ESGLÉSIA PARROQUIAL
DE VILAMAJOR

fins que Ell fou crucificat,
en plor pel vostre pecat
d'haver negat el Déu viu.

Sant Pere, deu-nos...

Després de martiritzat,
com Jesucrist, que imitàveu,
vàreu ser crucificat.
Cap per avall us quedàveu
i clavats així miràveu
el món redreçat i altiu.

Sant Pere, deu-nos...

Ja que els veïns de Sant Pere
us tenen per advocat
i en tot treball i fatiga
sempre els heu ben conhortat,
guanyeu-los la sanitat
de Jesús, fill de Déu viu.

Sant Pere, deu-nos...

Paix que esteu ben enlirat
en el cel que posseiu,
obriu-nos-el de bon grat
amb les claus que vós teniu.

Text tradicional reformat - Música de Joan M. Aragons

V. Tu ets Pere.

R. I sobre aquesta pedra edificaré la meua Església.

PREGUEM

Oh Déu, que al benaventurat Pere, apòstol vostre, conferint-li les claus del regne celestial donàreu poder de lligar i deslligar: concediu-nos que, per auxili de la seva intercessió, dels lligams nostres siguem alliberats. Per nostre Senyor Jesucrist. - R. Amén.

Ara del vintè del Sant Pere Joan Pau II per la nostra terra, (novembre de 1982), els Amics dels Goigs es proposaren de commemorar-ho patrocinant una edició a propòsit, la revisió d'un text senzill editat en un parroquia modesta sota el patronatge de sant Pere — el primer papa —.

A Sant Pere de Vilamajor, del Vallès Oriental, als peus del

Montseny, teníem uns goigs propis, exhausts fa anys i el desig d'implantar-los altra vegada. Els Amics dels Goigs els oferiren ara aquesta edició commemorativa, feta sobre un text tradicional, que ja existíem, revisat en la lletra i en la música, a fi que amb el cant i aquesta lletra modestíssima sigui recordat el pas per Catalunya de l'actual successor de sant Pere.

DEL GLORIOS PRINCEP DELS APOSTOLS
 que's canten en l'Esglesia Parroquial de
SANT PERE DE VILAMAJOR

Daig'ano^{ra} l'incep de l'Esglesia
 i les class del Cel tenir;

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

En lo Col·legi sagrat
 Vos crida lo Redemptor;
 Deixau xerxa de bon grat,
 Tocau-vos Déu en el cor
 Seguiu sempre al Senyor
 Amb un amor sincer.

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

Confessareu santament
 Demanant vos lo Senyor;
 «¿Què diuen de mi la gent?»
 No podau dir allò
 D'este: «Sou lo Redemptor
 Jesucrist fill de Déu viu.»

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

Vostre Santa confesió
 De tota fou admirada
 I pel fill Redemptor
 Al instant recompensada.

v. Tu es Petrus.

Per ço amb dichotus amor
 Devau vostres companys dir;

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

«Ets Pedra fonamental
 I en tu vau edificar
 Ma Iglesia universal
 Que n'lo moss en timbrà par
 I Principes se vau criar
 Dels Apòstols que n'negala.»

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

Durau la nit tenebrosa
 Pa que el Redemptor seguiau,
 I ma fou molt encesa
 Jurar que no'l conetiau;
 Mes ja' quan lo gati sentreu
 Vostre por fou excusat.

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

En una cova calguereu
 Prop del Hort d'omagi
 I d'agneta no iquereu
 Fins que fou Crucificat.

«Mirau la vostre pecat
 D'haver negat al Déu viu»

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

En vostre martiri sant
 A Jesucrist imitreu;
 Per Ell mateu desigant
 De cop per vall vos posareu
 I posat aixà mirareu
 La gloria que avui teniu.

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

Ja que'ls veus de Sant Pere
 Vos tenen per advocat
 En tot treball i fatiga
 Volgueu los ocostrar;
 Algunen los senyal
 De Jesús Fill de Déu viu.

*Peu que fruit de la gloria,
 Sant Pere, que posseu.*

Tuig estau la col·locat
 en lo cel que posseu.
 Sou de tots advocat,
 Puig les class del Cel tenir.

u. Et super haec petram aedificabo Ecclesiam meam.

OREMUS

Deus, qui beato Petro apostolo tuo, ceterisque apostolis, legem et regem pontificum instituit, concede, ut intercessionis eius auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

(Amb l'Esglesia parroquial.)

OP. LA BARRERA DEL VALL

Puig del Cel sou destinat
en la Iglesia per Pastor;
Sia vostre intercessor
Sant Pere Apòstol sagrat.
Los Reis y Barca deixareu,
al cridarvos lo Senyor,
y tot terreny tresor
ab lo afecte renunciareu:
noble acció, que es la alcanst
ser dels homes pescador, etc.
Jesu-Crist per tres vegadas,
vostre amor volgué prohar,
y en vostre cor va encontrar
de amor prenda elevada:
Per aixó de son reumat,
vos constituix Pastor, etc.
Quan gloriós lo Redemptor,
en lo Thabor se mostra,
allí se volia quedá
contemplallo, vostre amor:
Mes, vos tenia guardat
tot un Cel nostre Senyor, etc.
Quan en la Gena volgué
vostres peus Jesús rentar,
molt vos vareu admirar,
y os excusareu tanalés
vencé á vostra humilitat
la voluntat del Senyor, etc.

v. Tu es Petrus.

En Getsemani mostrareu
á vostre Mestre lo amor,
quan dels Juens al furor,
valerós vos oposareu:
Malco habent experimentat
de vostre zel lo valor, etc.
Es veritat, que negareu
tres vegadas al Senyor;
pero mi, ab amarch plor
penitent lo confessareu:
Lo cant del Gall ha estat
per vos viu despertador, etc.
En vostres mans lo Senyor
ha posat las claus del Cel,
fentvos com asich molt fiel,
de gracies dispensador:
De vostra gran potestat
Jesu-Crist se fiador, etc.
Al revés del Redemptor
foreu vos crucificat,
habentho humil demanat
per fugir tant gran favor:
Pero lo honor escusát,
vos porta major honor, etc.
Quan lo Senyor indignat,
vos castigat al Peccador;
Siaunos intercessor
Sant Pere, Apòstol sagrat.

n. Et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam.

OREMUS.

*Deus qui Beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus Regni caelestis, ligandi atque solvendi
Potestatem tradidisti; concede, ut intercessionis ejus auxilio, ó peccatorum nostrorum vexibus liberemur
Qui vivis, et regnas, etc.*